

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **JUDr. V. J.,**
bytem X,
právně zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem,
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5,

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 24. 10. 2024, č. j. MCP6 010896/2023,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 24. 10. 2024, č. j. MCP6 010896/2023, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 26 539 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Hlaváčka.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

1. Odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6 (dále jen „*stavební úřad*“) vydal dne 24. 10. 2024 rozhodnutí č. j. MCP6 010896/2023 (dále jen „*dodatečné stavební povolení*“), kterým dodatečně povolil stavbu „sauna, přístřešek a plot u bazénu na části pozemku parc. č. XA, k. ú. XB v užívání manželů J. (b. j. č. XC) X - XB č.p. XD, ul. X na pozemcích parc. č. XA, XE v k. ú. XB“ (dále jen „*stavba*“). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 8. 11. 2024 blanketní odvolání, doplněné dne 14. 11. 2024, o kterém Odbor stavebního úřadu žalovaného magistrátu (dále též „*magistrát*“) dosud nerozhodl.
2. Žalobkyně podala u Ministerstva pro místní rozvoj návrh na provedení opatření proti nečinnosti, ke kterému ministerstvo ve sdělení ze dne 25. 7. 2025, č. j. MMR 53373/2025 83, konstatovalo, že neshledalo důvody k přijetí opatření proti nečinnosti, neboť žalovaný není nečinný, s odůvodněním, že ve věci byly staveny lhůty z důvodu vyžádání potvrzení nebo změny závazného stanoviska od nadřízeného správního orgánu územního plánování. Žalobkyně proto dne 22. 7. 2025 podala k Městskému soudu v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

II. Podání účastníků řízení a MMR

3. Žalobkyně se domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o odvolání, které podala proti dodatečnému stavebnímu povolení. Poukazuje na to, že lhůta pro vydání rozhodnutí již dávno uplynula.
4. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že odvolání žalobkyně směřovalo proti obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu územního plánování – odboru územního rozvoje žalovaného magistrátu ze dne 16. 9. 2021, č. j. MHMP 1426726/2021 (dále jen „*závazné stanovisko*“). Žalovaný proto vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od nadřízeného dotčeného orgánu, tj. Ministerstva pro místní rozvoj. Ministerstvu byla tato žádost doručena dne 12. 2. 2025. Žalovaný závazné stanovisko ministerstva dosud neobdržel. Žalovaný je přesvědčen, že není nečinný, neboť podle ust. § 149 odst. 7 věty poslední zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, neběží lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání. V situaci, kdy nemá k dispozici závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, jež je podkladem pro vydání rozhodnutí o odvolání, a tedy nemůže rozhodnout, ani nečinný být nemůže.
5. Žalobkyně v replice namítá, že lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání činí 60 dnů, tuto lhůtu je nutno prodloužit o dobu nutnou k tomu, aby nadřízený orgán posoudil závazné stanovisko dotčeného orgánu územního plánování, tedy o dalších 60 dnů. Ke dni podání žaloby ovšem i tato 120 denní lhůta dávno uplynula. Žalobkyně poukazuje na to, že nemá možnost podat žalobu na ochranu proti nečinnosti proti Ministerstvu pro místní rozvoj, které totiž není v prodlení s vydáním rozhodnutí ve věci samé, taková žaloba by tedy nemohla být úspěšná. Odvolací správní orgán by tak měl být odpovědný nejen za zákonnost závazného stanoviska dotčeného orgánu, které je podkladem pro rozhodnutí ve věci, ale analogicky také za průtahy v řízení způsobené dotčeným (resp. jemu nadřízeným) správním orgánem.
6. Ve věci se na žádost soudu vyjádřilo rovněž Ministerstvo pro místní rozvoj. Ministerstvo uvádí, že předmětné druhoinstanční závazné stanovisko dosud nevydalo. Eviduje totiž každý měsíc desítky žádostí o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, vzhledem k objemu

práce a nárokům na podrobné odůvodnění není schopno vydávat druhoinstanční závazná stanoviska v zákonem stanovených lhůtách. Vydání druhoinstančního závazného stanoviska k soudem projednávanému případu ministerstvo předpokládá do konce roku 2025.

III. Posouzení věci soudem

7. U jednání, které se konalo dne 20. ledna 2026, oba účastníci setrvali na argumentech vyjádřených jimi v písemných podáních. Soud provedl důkaz závazným stanoviskem vydaným Magistrátem hl. m. Prahy, odboru územního rozvoje dne 16. 9. 2021, sp. zn. S-MHMP 671935/2021, č.j. MHMP 1426726/2021.
8. Městský soud v Praze shledal, že ve věci byly splněny všechny procesní podmínky včetně požadavku na bezvýsledné vyčerpání prostředků nápravy [§ 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Žalobkyně totiž bezúspěšně podala žádost o opatření proti nečinnosti k Ministerstvu pro místní rozvoj. Soud proto přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud rozhodl na základě následující právní úpravy v rozhodném znění:
10. Podle § 149 odst. 7 správního řádu *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.*
11. Podle § 88 odst. 1 správního řádu *neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. Jestliže byl odvoláním napaden jen některý výrok rozhodnutí podle § 82 odst. 3 a lze-li příslušnou část spisu oddělit, předá správní orgán pouze tu část spisu, která se týká otázky, o níž bylo rozhodnuto v napadeném výroku rozhodnutí. V případě nepřijatelného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti nebo nepřijatelnosti odvolání.*
12. Podle § 90 odst. 6 správního řádu *rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).*
13. Podle § 71 odst. 3 správního řádu *pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba*
 - a) *až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

14. Podle § 90 odst. 6 správního řádu platí, že rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací správní orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88). Z § 71 správního řádu pak vyplývá, že obecně má být rozhodnutí vydáno bez zbytečného odkladu (odst. 1), nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení (odst. 3). K těmto 30 dnům se pak připočítává až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ [odst. 3 písm. a)]. K uvedené lhůtě se připočítává také doba nutná k provedení dožádání, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny [odst. 3 písm. b)].
15. V případě vyžádání potvrzení nebo změny závazného stanoviska se podle § 149 odst. 7 věty páté správního řádu staví lhůty pro vydání rozhodnutí. K uvedenému ustanovení soud podotýká, že odkaz na § 88 odst. 1 správního řádu je zjevně chybný. Ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu totiž stanoví lhůtu pro předložení spisu odvolacímu orgánu, ačkoliv celý postup podle § 149 odst. 7 správního řádu iniciuje až samotný odvolací orgán poté, co mu správní orgán prvního stupně spis předložil. V § 149 odst. 7 páté větě správního řádu tedy má být odkaz nikoli na § 88 odst. 1 správního řádu, ale na § 90 odst. 6 správního řádu, který upravuje lhůtu pro vydání odvolacího rozhodnutí. Ke shodnému závěru dospěl Poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu (Závěr č. 97 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 19. 11. 2010 – Výklad § 149 odst. 4 správního řádu – běh lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání, dostupný z: <https://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravnimu-radu-a-spravnimutrestani.aspx>), rovněž komentářová literatura (např. Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020) a judikatura správních soudů (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2021, č. j. 15 A 44/2021-49, č. 4269/2022 Sb. NSS, či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 282/2023-44, bod 17).
16. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně podala dne 8. 11. 2024 blanketní odvolání proti dodatečnému stavebnímu povolení, které doplnila dne 14. 11. 2024. Stavební úřad předal žalovanému spis dne 30. 1. 2025. Dne 10. 2. 2025 žalovaný zaslal Ministerstvu pro místní rozvoj žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska odboru územního rozvoje magistrátu ze dne 16. 9. 2021, sp. zn. S-MHMP 671935/2021, č. j. MHMP 1426726/2021 (žádost byla ministerstvu doručena dne 12. 2. 2025).
17. Pro posouzení, zda žalovaný je nečinný, či nikoli, je zásadní otázkou, zda postup žalovaného podle § 149 odst. 7 správního řádu vedl ke stavení lhůty pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobkyně.
18. Městský soud předesílá, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je oprávněn posoudit důvodnost jednotlivých procesních úkonů správního orgánu, včetně žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, správní soudy musí k žalobní námitce zkoumat, „zda k přerušení řízení došlo věcně důvodně a po rozumu zákona (a správní orgán tedy nečinný není), anebo zda přerušení řízení je nedůvodné nebo účelové a správní orgán je užil jen jako jakýsi procesní paraván, který má zastřít porušování

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

povinnosti vyřizovat věci bez zbytečných průtahů.“. Totéž platí i pro jiné úkony, které vedou ke stavení lhůty pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 282/2023-44). Proto základem právě projednávaného případu je otázka, zda žalovaný vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska důvodně.

19. Ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu stanoví povinnost odvolacího orgánu vyžádat potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska, jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska.

20. Na straně 12 doplnění odvolání ze dne 14. 11. 2024 žalobkyně uvedla: „*Stavební úřad v Napadeném rozhodnutí uvedl, že jelikož došlo k prodlevě s vyřizováním žádosti stavebníků, tak pozbylo stanovisko orgánu územního plánování MHMP ze dne 16. 9. 2021 č.j. MHMP 1426726/2021, sp. zn. S-MHMP 671935/2021 potvrzené vyjádřením téhož orgánu ze dne 21. 6. 2022 pod č.j. MHMP 946367/2022 platnosti (dále jen „Závazné stanovisko“).*

Stavební úřad i tímto učinil Napadené rozhodnutí vadným (nezákonným), když jedním z podkladů pro rozhodnutí o dodatečném povolení stavby dle starého stavebního zákona je nutné předložit závazná stanoviska dotčených orgánů. Pozbylo-li Závazné stanovisko své platnosti, byl Stavební úřad povinen požádat dotčený orgán o jeho prodloužení (§ 96b odst. 6 starého stavebního zákona). Nepostupoval-li takto Stavební úřad, přičemž si sám posoudil otázku, kterou není oprávněn sám posoudit, zatížilo své rozhodnutí vadou.

Nadto si účastník dovoluje znovu upozornit na skutečnost, že Závazné stanovisko vycházelo nesprávně naměřených hodnot Nepovolených staveb. Účastník proto žádá, aby bylo toto stanovisko přezkoumáno v odvolacím řízení postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu.“

21. Odvolání žalobkyně skutečně částečně směřovalo také proti obsahu závazného stanoviska, v první řadě však žalobkyně namítala, že stavební úřad rozhodl de facto bez podkladového závazného stanoviska, neboť předmětné závazné stanovisko pozbylo před vydáním dodatečného stavebního povolení platnosti. Pozbytí platnosti závazného stanoviska vyplývá přímo z odůvodnění dodatečného stavebního povolení, kde na stranách 12 a 16 stavební úřad reagoval na podané námitky takto:

22. „*Stavební úřad uvádí, že rozhodnutí o žádosti v předmětném řízení je ve smyslu ust. § 149 správního řádu rozhodnutím podmíněným závaznými stanovisky, mimo jiné i stanoviskem orgánu územního plánování. Takové závazné stanovisko není ve smyslu odkazované správní úpravy stavební úřad oprávněn věcně přezkoumávat. Naopak je jeho obsah povinen promítnout do vlastního rozhodnutí bez dalšího. Stavební úřad byl povinen vycházet z věcného obsahu závazného stanoviska dotčeného správního orgánu, který je v daném případě na opakovaný dotaz stavebního úřadu jednoznačně potvrzen a stavební úřad jím byl vázán.*

23. *Protože však došlo k časové prodlevě ve vyřizování žádosti ze strany stavebního úřadu s ohledem na vyřizování mnoha žádostí podaných v souvislosti s konečnou platností nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., v platném znění a stále probíhající digitalizaci stavebního řízení, pozbylo doložené stanovisko orgánu územního plánování MHMP ze dne 16. 9. 2021 č.j. MHMP 1426726/2021, sp. zn. S-MHMP 671935/2021 potvrzené vyjádřením téhož orgánu ze dne 21. 6. 2022 pod č.j. MHMP 946367/2022 platnosti.*

Proto se stavební úřad námitkou sám zabýval z věcného hlediska a dospěl k závěru...“.

24. Soud ze závazného stanoviska odboru územního rozvoje magistrátu ze dne 16. 9. 2021, č. j. MHMP 1426726/2021, seznal, že má dle § 96b odst. 5 stavebního zákona platnost dva roky

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

ode dne jeho vydání, tedy skutečně pozbylo platnosti ještě před dnem vydání prvostupňového rozhodnutí tj. před datem dne 24. 10. 2024.

25. Soud souhlasí s žalobkyní, že stavební úřad byl před vydáním dodatečného stavebního povolení povinen požádat dotčený orgán o prodloužení platnosti závazného stanoviska. Pokud se tak nestalo a ani žalovaný v rámci odvolacího řízení (de facto) chybějící závazné stanovisko odboru územního rozvoje magistrátu nijak nedoplnil, nebylo možno požádat o potvrzení či změnu již neplatného závazného stanoviska (jak vyplývá i z rozsudku NSS ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 282/2023-44, bod 18). Tento procesní úkon tak nebyl učiněn důvodně.
26. Jelikož žalobkyně podala proti dodatečnému stavebnímu povolení odvolání dne 8. 11. 2024, žalovaný o něm dosud nerozhodl a úkon podle § 149 odst. 7 správního řádu, s nímž zákon spojuje stavení běhu lhůty pro vydání rozhodnutí, neučinil důvodně, byla lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobkyně dle § 90 odst. 6 ve spojení s § 71 správního řádu zjevně překročena. Žalovaný je proto nečinný.
27. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu shledal důvodnou, a proto žalovanému na základě § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat rozhodnutí ve shora označeném odvolacím řízení a stanovil mu k tomu lhůtu 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Při stanovení délky lhůty vzal soud v úvahu zájem na co nejrychlejší odstranění nečinnosti správního orgánu.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud ji proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobkyně. Náklady na zastoupení advokátem za celkem čtyři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, replika a účast na jednání před soudem) po 4 620 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) a g), § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025] a 4 režijní paušály ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby ve výši 4 259 Kč. Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tak činí částku ve výši 26 539 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to do rukou jejího právního zástupce, advokáta JUDr. Tomáše Hlaváčka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. ledna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.